

{comments on}Atenti intotdeauna la lucruri inepte, dar cool, romanii au importat timid pana acum miscarea de ocupare a Wall Street-ului. Chiar daca ne lipseste o artera dedicata bancilor, nu ducem lipsa de activisti, biciclisti si ecologisti, care sa protesteze in fata "capitalismului global". Ne sincronizam prin intermediul retelelor sociale si vrem sa declansam revolutii de catifea cu mesaje reciclate din lada de vechituri a hipotilor, lasata zestre de Freud, Reich si Kinsey, la randul lor primita mostenire de la Rousseau.

Confuzia de ideologie este doar aparenta pentru ca, dincolo de retorica „all you need is love”, ceea ce transpare din tricourile, pancardele si actiunile protestarilor din New York, Roma sau Londra este un comunism autentic.

De altfel, Partidul Comunist American nu putea sa rateze prilejul de a „saluta calduros” actiunile tinerilor tovarasi yankei in lupta cu hidrele corportatist bancare.

Asadar, tineri satui de exploatare (munca), de lipsa de oportunitati, de plictiseala si multe alte lucruri au hotarat sa dea un sens vietii lor prin ocuparea unor piete si revendicarea libertatii. Doar ca prinsi in contorsionile filozofice ale postmodernitatii si in social-democratia de tipul „a treia cale catre lumea a treia” ei confunda naiv eliberarea cu asuprirea. Cateva din revendicari au darul de a produce nedumeriri legate de sensul libertatii: taxe mai mari pentru cei bogati, puteri catre agentile statului de a inchide imediat o companie care polueaza, inghetarea executarilor silite, drept la educatie si sanatate gratuite. De asemenea, arsenalul folosit de protestatari provine cu predilectie din arhiva colectivismului: steaguri rosii, pumnul in sus (simbolul comunistilor spanioli in Razboiul Civil), cartoane cu mesaje de tipul „capitalism = coruptie”, samd.

Foarte multi dintre ei se lauda cu o educatie inalta (potrivit standardelor actuale) iar asta explica in buna masura ideologia vehiculata prin locurile publice.

Pe de alta parte, nu m-as hazarda sa sar in apararea acuzatilor de pe Wall Street, mai ales ca multe din incriminarile protestatarilor au sens. Bancile americane nu au fost niciodata bastioanele capitalismului, pe care imaginatia anti liberala le infiereaza cu entuziasm. Ba mai mult, asa cum dovedeste admirabil cercetatorul Anthony Sutton in lucrarea „Wall Street and the Bolshevik Revolution”, bancile new-yorkeze au pus umarul din greu la instaurarea comunismului sovietic din motive financiare, dar mai ales dialectice. Iar teza sa a fost sustinuta inclusiv de reprezentanti ai establishmentului ca [Zbigniew Brzezinski](#) i sau Richard Pipes.

„In his three-volume detailed account of Soviet Purchases of Western Equipment and Technology ... Sutton comes to conclusions that are uncomfortable for many businessmen and economists. For this reason his work tends to be either dismissed out of hand as 'extreme' or, more often, simply ignored” (Richard Pipes)

Asa ca nu m-ar mira ca din motive ce tin de dialectica luptei dintre rau si rau sa asistam doar la un pas suplimentar in vederea unei consolidari cat mai stricte a puterilor centrale.